

Usnesení.

- 1) Obec dáá zdarma prosemky kudy bude dráha vyoněřená, každému jednotlivci bude prosemek vyměněn za obecní prosemek. Menší části které nebudou státi za výměnu budou majitelům obcí zaplacený (Toto usnesení neplatí na velkostatek, jelikož s majitelem nebylo shledně toho jednáno)
- 2) Obec dáá zdarma ~~prosemky~~^{provazy} k dovození materiálu na stavbu nádraží pakli bude na katastru Ratměřic.
- 3) Obec přispěje peněžitým obnosem 10.000 Kč t. j. deset tisíc Kč. na stavbu této dráhy, s tím, když bude v místě ono nádraží. (obnos bude vyplacen na čtyři splátky v 2 letech)
- 4) Obec bude apelovati na sousední obce by také něco přispěly na stavbu této dráhy a že budou souhlasit s nádražím v Ratměřicích

Usnesení toto bylo všemi přítomnými podepsáno, a dodatečně i těmi co nebyly přítomni celkem podepsáno 56 podpisů

Od starby dráhy Plzeň-Bрно která měla být vedena přes katastr naší obce jsme doufaly že se v lepší naše hospodářské poměry.

že společným nákupem koupíme výhodněji a blízkost dráhy umožní odběr v každé době.

a odpadnutím výloh za dopravu železa na dráhu tak z dráhy získáme. Nejbližší stanice dráhy od nás jest Votice-Město 14 km.

U nás, nejce, drubek se výhodněji prodáme takto jsme odkázáni pouze na přikupující a i na mléka se by se mohl odbyt; po kterém zde není vůbec poptávka a musí se všechno užítkovati obyčejně doma.

jak si dráhy přejeme vyovítá a toho se obec dáva zdarma pokemky a ještě přenesitý obnos 10.000. ačkoliv obec nic nemá než příjem a kapsy poplatníka; Na každého bude podle majetku určena částka kterou zaplatí a kapsy.

Na schůzi s tím všichni souhlasili jen když budeme mít dráhu, a hlavně nádraží.

Každý občan měl (a slíbil) že při každé příležitosti tak učiní) apelovati u sousedních obcí aby zásluhy i příspěvkem pracovali k tomu aby nádraží v Ratměřicích bylo a když ne alespoň zastávka ještě s jím a toho výhoda vyplývá blízkostí i cestami.

Proto také se sešlo všechno obyvatelstvo i s malými dětmi a okolních vesnic aby pozdravili zastupce vlády kteří po celé trati projížděvané dráhy projížděli krajinu kudy bude dráha vedena.

Průšli hasičské sbory, ze Skrejšova, Odločovic, a Hlavinů kteří utvořily spalin od slávobrany pak děti a obyvatelstvo.

Na každém bylo viděti radost protože se věřilo že dráha se dočasně bude.

Když se objevily auta na kterých zastupci vlády přijeli nastalo vzrušení a jak se přiblížily byly nadšeně pozdravováni každým vix.

Přes slávobranu byl od Františka Opíčky navržený nápis.

„Helvíčnice naše spásce!“
aby a daleko byla viditelná a tlumočila naše přání. Stalo se v červenci 1935

Josef Věrad prodal v dubnu 1927
hospodu čp 34

Frant. Lemanovi na 41.000 Kč

Frant. Leman pochází z Libouně a má
v Praze obchod s křemíkem.

Josef Věrad se odstěhoval do Prahy.

Josef Věrad býval majitelem statku
čp 8 v Hatměřicích. Byl radlučen a chtěl si
pomoci odprodejem části polí, čímž odprodej
mu mnoho nepomohl tedy to prodal pak vše
a koupil onu hospodu čp. 34.

Provdání stny Aboucké

Roku 1927. nastala změna ve zmevě majitele
domku čp. 36. stna Aboucká dostala domek č 36
věnem od své matky Kateřiny Aboucké.
st. Aboucká se provdala za Bohumila Bortuňka
z Jelenče na jehož jméno byl domek připsán

Krátce po darování tisíců. Dr. V. Kabešem
pro místní chudé v červenci 1926 dal starosta
Antonín Kotrč 42 návrh, aby byl p. doktor (jak
se již na pořad říkalo) jmenován

Čestným občanem obce Ratměřice což bylo
1 srpna 1926 obecním zastupitelstvem schváleno.

Starosta Kotrč si vzal na starost obstarání
diplomu čestného občanství a slíbil že ho rádo
vzdarma.

Stalo se to takto:

star. a Kotrč ke mě přišel, (byl jsem v obecní radě)
a povídal: Poslechnou což abychom jmenovali
doktora čestným občanem za zásluhy pro obec.
Smál jsem se že o žádných zásluhách nevím
že jsem jen že hrabě kde jakou pěšinu že
naopak řekl že s obcí nic společného nechce mít
Vodovod který má velkostatek podle smlouvy
opravovatí také nechce dáti opravit.

Náčej on: to je všechno pravda ale jmenováním
se mu vzděeme a on pak spíše pro obec
něco udělá

Volal pak schůzi obec. zastup. kde říkal
to samé. Připoměl že doktor dal 1000 Kč pro chudé
a že nám to škodit nemůže. Diplom že
důfá že nebude státi nic že ho nechá udělati
u jeho švagra Wisenbergra který má tiskárnu
v Praze.

Namítl jsem se čestné jmenování
 se dává osobám které mají nějaké větší zásluby
 v obec nebo město a dar 1000 Kč se nemiseme
 vztahovati na zásluby v obec, když to bylo pro
 místní chudí. Po delším uvažování řekl st. Valan
 člen zastup. Když myslíš se by nám to prospělo,
 já nechci aby se říkalo potom se my jsme tím
 viní se nic doktor pro nás nechce udělati, kdyžby
 ještě ~~to~~ byli jmenoval čestným občánem se by
 to byl třeba udělal. Podobně pak druzí také
 řekli se nechtějí aby se řeklo se něco zavini.

Řekl jsem: Já nejsem nikterak proti
 doktorovi zavítat jen bychom nepovedli žádný
~~Konarkov~~ a jak to vypadá, dnes ho prohlásíme
 čestným obč. a za chvíli se s ním budem
 soudit, když už se ^{vše} ~~se~~ ^{za} ~~konradou~~.

Náčes star. Klotič řekl se to v poručení
 doktorovi není se pro to nakukal zakradník
 a ten v popudly Karlo Lixály kterému Počepický
 přenechal pronajem dvora, Doktor jaký
 je na svůj majetek se to pak necha' kradit.

Kdyby ho nechali se on by takový nebyl
 a na připomínku aby jsme se neudělali
 směšnými a vyřekli nějakou dobu řekl:

Jaký pak směšný, stát to nic nebude
 tak co, já vím se to bude dobře.

členové zastup. pak se shodli v tom že když to tedy nebude nic stát a řekasť že si tím doktora získáme tak to uděláme.

Řekl jsem star. Klotčovi aby se pro jistotuzeptal u okresní správy, aby vyložil poměr doktora k obci, co mu na to řeknou a pak že by jsmo se dle toho rozhodli. Ten aby jsmo se neudělaly směšnými protože kákař pěšiny na radou hrozil sporem, protože pěšina je praotara.

Pok ině starosta říkal že se u okresu byl a že mu řekli že čestné občanství se dává těm kdo se o obec nějak zasloučili i jinak vynikající může že města jmenují čestným a také pry někdy když se z nich chce jak se říká cucat.

Diplom opravdu nestál nic za rám a sklo dala obec dvě stě Kč.

1927 Starosta a dva členové pak odezvali diplom a ruku rukou Dr. Kabeše. Starosta po prosluvení oznámil panu Dr. Vladimíru ^{Kabešovi} že obec Ratměřice ho jmenovala za čestným občánem.
Dr. Vladimír Kabeš projevil potěšení nad tím.

Dr. Klabeš hodlal okraditi prostranství školy kostela a zřídit park ~~to~~ aby při se zabraňilo znečišťování polem něho² hračkou uzavřítí.

Dr. Klabeš žádal obec aby mu odprodala část pozemku na žirotové studolou na účelem rozšíření parku, a aby mohl ved² kterou hodlal dělati dati do rovnosti se roli & zahrady.

Pozemek ten byl přilíben r. 1925 stat. žirotovi, a obec zastup. rozhodlo se by namítka nebylo, aby se doktor dohodl s žirotou, když žirota část pozemku postoupí, nic proti tomu nenamítá.

Po delším jednání nabídl Dr. Klabeš žirotovi se sklep o kterém žirota říkal se si ho tam chce zřídití udělat sám dva tam traversy a ved² povede přes sklep, a zakoupil k tomu dvě traversy.

Šlo pak o toho a Dr. Klabeš nabídl žirotovi při tisíc korun za postopení toho místa.

žirota chtěl k tomu ještě ty dvě traversy které dostal a místo postoupil.

Při umírněný porozmet s který Dr. Klabi vyjednával
s jistou jest sedeno potrubí volpadové vody a kasny
do rakvady.

Při vykopávce potrubí r. 1888 (tehdy byla postavena
kasna) se našli různé kovové věci a kouti. (Vím to z vyprávění)

Také podkova, knoflíky a smij otec který také na
vykopávce pracoval, našel asi smět dlouhý meč
který měl rukovět a jehemí rohoviny.

(jako kluk jsem si ho bral ke hře na hasiče)

Jak pověst vypravuje byla u jankova bitva
císařského vojska se Švédy, a také u kostela u Ratměřicích
který prý býval okraem kde bylo bojováno.

Blíže kostela prý byla vykopána jáchta
na pohřbení padlých vojinu. Soustilo se že ony věci
patřily některému vojínu a oné bitvy který tam
byl pochován. Větší množství kosti nalezeno nebylo.

Okolo kostela býval prý křibitov a ještě
v mých klukovských letech říkali starší lidé když
hledali děti že jsou na krahovi u kostela.

Dosud jsou za kostelem na severní
straně dva pomníčky. Jedem má tvar brády
a na hořejší části měl kamennou kouli, která
snad měla znácti ohně vycházející ze brády

Druhý kříž s podstavcem na něm Kristus
vše v jednom kuse a pískovcového kamene

Dnes již nestojí a jsou ve více dílech na sebe
složeny.

Ještě v mých mladých letech na hr. Oto Chotka bylo prostianství patřící ke kostelu od zahradní zdi až na náves podle svahů dosahující vlnitělných (místo kol kostela je vyvýšeno a tvoří po délce po obou stranách meze) vysázeno řadou smrčiček blízko u sebe. Smrčičky byly zahradníkem do hran přistřihávány, které stříhaním zakously tak se dělali neproniknutelnou hradbu.

Také cesta ke kostelu ze strany k Vlachovům byla tak upravena smrčičkami.

U mnohých ptáků si ve spleti větví stavělo hnízda.

Po smrti Oto Chotka se již tak neopatrovaly počaly usychati a nakrazeny byly. Ještě v roce 1925-6 jich bylo několik na straně k jiršovu již jen jako kůlky.

Roku 1927 Dr. Vl. Habiš udělal se strany od jiršty i z vedl na kterém dal drátěný plot. Zedl škola Polakových opravil a také dal drátěný plot.

Z předu správoe nechal udělati lidmi ze své továrny hradbu ze čtyřhranných válečných tyčí spatřených špicí na špičce kopí.

Na pilíře k ještě jedné bráně kterou zrušil dovedl umělé kvádry které se pak jen na sebe skládaly.

Sochu sv. Jana Nepomuckého která stála na východní straně asi 15 kroků od kostela dal převézt a postavil ji před vchod kostela čelem k Vlachovi hospodě. Skrze přemístění sochy bylo zvláště od starších žen rle hubovano, to se nemělo dovolit. Tam se snad nepřekeřel, a tady se to nebude stát a nic se u něj nřastaví křždý pes.

(Ěenskė na sv. Jana Nepom. nedali dopustit proto se vřřili se kdo u něho vede večerní sv. Jancko pobořnosti se se brzy volá. Totiř všechny ně, některė stoum ani nedvřřeli se ma' takovou anoc.)

Ubarie Hřebkova osmdesatiletá vjmenkarka takė stitelka sv. Jana se u sochy zastavila a řekla soře:

Tak vidis uř i pštebu smějkaji, uř te taky dali na vjmenek, seř holt uř taky starej

To je ted' svět, to se dējou vřci, a tady to krovna hezkij nemaš, proti hospodě krole se dējě vřchna nřplecha. No jen aby je Pan Bůh netrestal.

čt divila se se to vřlebnij pšn dovolil, jak puy se tu budou lidė modlit, přeci snad nebudou na cestě, a tady na hoře, to by mu koukali do řád.

Pobořnosti konanė od předveřera svřtku Jano Nep. a vedenė zpřevakem po 8 dni' byly vřřastněmo do vřlky mnoho lidı. Po vřlce se jiz na pobořnost dostavilo jen mřlo osob, obřčejně jen dėtı, a nebyl, kdo by pobořnost vedl.

Farář v Jankově řhtel pobořnosti obnoviti,

a proto žákům ve škole říkal aby chodili ke sv-
 yanu a učil některou větu žáků aby kdyby nikdo
 nebyl, pobožnost vedla. Posledně to byla Ibarie sboudná:
 která ještě ten rok než byla socha přemístěna dělala
 „Kaplana“ jak jí kluci říkali, totiž vedla pobožnost
 Bylo jí 13 roků. Od přemístění nic to je od r. 1926.

Proti ohrazení se hodně mluvilo že se to nemělo
 státi, já sám byl proti tomu a ohrazení jak je
 uděláno, vše sakraženo jenom vchod je volný a u
 vchodu hrázení sítěné na mě dělalo dojem že je
 to jako po Bílé hoře, když lidé byli do kostela vojáky
 honěni špalírem vojáků aby nemohl na stranu
 a chtěli se dostat s dosahu ran musel do kostela jíti,
 jiné díry nebylo. Znovna tedy také uhroiti nemůže.

Bylo jich mnoho kteří si chvalili že
 že to bude dobrý že tam děti už nebudou dělati rajty.
 a Josef Visebj vyměnkář když jsme já a Frant Tělník
 řekli že to hezko není a hlavně děti že to budou
 postrádat řekl hurtem: et ešte todle se vám nelíbí?
 Co ešte chcete? hm, a což ty rajty okolo kostela,
 to nepatří, takže tam aspoň nebudou moct.

(et nemohou. Práva a dvířka jsou neustále
 uzavřeny a my se díváme okolo mříže tam
 kde jsme si jina léta v chládku hověli, neb na
 slunci vyhřívaly a besedovali.) (povn. pisatele)

Zakázání chování po pšíně za zahradou
 vyvolalo trochu pobouření. Nejvíce se o to staral
 K. Lížala majemce dvora, se zahradníkem Brásem

chtěli se snad rozhodnout doktorovi ale spíše
 se odšlo K. Lížalovi ke zamexenímisko tři brázdy
 pole. Pšína vedla hned od mostu za laznou okolo
 obory, a za zahradou.

Pšína za zahradou je od nepaměti, a chodilo
 se po ní na pole za zahradou a na louky.

Když se přidělovala zahrada která byla po
 mjnējai altán říkal Oto Chotek občanům zda
 nebudou proti tomu když pšínu zastaví, že
 jí dá opět za přistavenou část. Tedy za
 zahradou byla pšína od nepaměti, a
 toto mě vypravěli pamětníci kteří ještě chodily
 po pšíně v místech kde je altán, a jest
 to známo všem občanům.

Část přistavené zahrady byla navvána stěpníci
 a byla vysázena ovocnými stromy, které mají
 korunu od země tak zvané krstky.

Bylo to v letech 1883-4

Prvních zákazů pšíny se nedbalo a
 chodilo se dál, v domění že pšína tak stará
 se zakázati nedá. Překážky kterými pšína byla
 hrázma se odstraňovali. Nebylo zjištěno kým.
 Majemce dvora K. Lížala stavěl lidi na pšíně

a říkal jim že tam nesmějí chodit, že to má od p. doktora nakázáno a čemu se prochýbovalo.

Tak to trvalo celý rok. Padlo mnoho ostré slovo.

V květnu 1924 měl Frant. Věšlý Veselý dáti pokutu 10 Kč. že šel přesinou.

Pokutu nedal a mluvilo se o tom. že by přesinu měla hájit celá obec, protože v obci každý jistě po ní šel jak s potřeby, tak i jinak, Při většini na jednoho.

K obžovnění se musím vrátit že Dr. Kabeš v té době stále něco předělával, jak na budovách tak v zahradě a čehož plynul výdělek jak pro dělníky, tak pro hospodáře přivážením a odvážením materiálu. Nikdo nechtěl sám vystoupiti aby se tím o výdělek vyložením nepřipravil. Ten případ se již stal že doktor nechal propustit dělníka a nakázal ho do práce brát.

Po příhodě s pokutou přišel ke mně (stal jsem na navsi) Frant Veselý a starosta J. Štěrba a povídá Věeli co uděláme, my tu přesinu necháme a veřejnit. a budeme mít pokoj. (Byl jsem v obec. radě) Namítl jsem že jest to jedno bude-li přesina veřejná nebo ne? jsem Když po ní můžeme chodit a že to třeba ani nepřijde. Vácěr on že to přijde že po ní chodí také a Štěrba lidé.

Při dalším odporování mě starosta řekl: it jak to teda chcete hájit. Řekl jsem my spor vyvolávat nebude, my tam budeme chodit třeba obyčejně, oni nám dají pokutu, my ji neplatíme, oni nás musí žalovat, a my dokážeme se vždycky se po ní chodit a zbavit se to také dovedně. Řekl na to že se septe u okresu což jsem schválil protože starostou okresní správy je advokát

Na nějaký den mě řekl že u okresu byl a že mu řekli že za zveřejnění písní můžeme čadit že to jde.

Pak přišel inženýr p. Těkar tuším ze Sedlčan k naměření písní k shotovení planku.

Starosta nebyl doma, přišel tedy ke mě abych mu asistoval při měření. Oblubily jsme o tom a on řekl že parcelováním se sice některé služebnosti ruší, v našem případě že se nedá či nemůže pan Dr. Klabeš na ustanovení to odvolávat, že jemu nebyl velkostatek přidělen. Pozemkovým úřadem on že ho má zvolně ruky, na takový se to nevztahuje.

Toto vše jsem starostovi Klotičovi řekl aby v případě potřeby toho poučil.

Na to asi za týden přišli lidé z továrny Dr. Klabeše přivezli sebou různé trubky jakých se užívá při hrázení a písně na obou koncích zakončily ostratým drátem

do železných trubek kapustili různě propletky
takže se to vyjadalo jako drátění překážky ve válce.

Starosta byl na to upokorněn aby Dr. Habšovi
dal záporu se slušným vyrováním aby hradbu
nechal odstranit, což starosta udělal. Zároveň bylo
p. doktorovi oznámeno že obec přesínu zveřejní.

Dr. Habš dal odvolání že obec nemá právo
jeho majetek zveřejňovat a citoval příslušné paragrafy

Hraběni neodstaniť a občani chtěli sami
hradbu odstranit. Řeklo se když se medláva pryč pujdem
a rozbijim to. Starosta vsak řekl že se to nesmí
dělati, že jest to ve sporu a že až se to rozhodne
že to pak doktor musí dati pryč. Na možnost
promlčení jak někteří promlčeli říkali že
se nepromlčí, třeba hradba tam zůstala.

Skorem po roce se nic stím nedělo, i byl
starosta upokorněn aby se příležitostně zeptal co stím
je. Jest-li to snad neuvnulo.

Jednoho dne při schůzi obec. zastup starosta
řekl. Tak jsem byl u okresu a křice tu přesínu
a vltě co my řekli? Mláteli po níže tak se
můžete s ni soudit. Odpověď na to byla hodně
prodloučená a hluboká Tak, to jsme to dopracovali

Tak přesíno je pryč načež starosta řekl:

Takle asi jo. Soudit se nemůžeme

s doktorem, že to advokát sudte se smim

za plánek a měření zaplatila obec inženýroví Tíkarov
186 Kč 80 h. stoosmdesát šest 80 h. 9/8 1927 dle zápisu úř. knihy
a po přehledě již nechodíme je dosud katarasené.

Místní obec Ratměřice žádala při parcelaci
 Poremkovj úřad aby jí byl přidělen rybník Podhora
 Dolní. Ze místního pojmenování "Dolní rybník
 Podhorma". Rybník ten jak se dohaduje patřil
 snad někdy obci, protože jest rybník kolem dokola
 obklopen obecními pozemky, a velkostatek kterému
 rybník náležel ani svou cestu k němu neměl.

Žádost se nezvýšovala a proskočila zprávy
 že rybník jest přidělen Mbiladě Klabešové.

Bylo to doba abych tak řekl všeobecného hrzení.
 pánstvá objektů.

Loďi kolem zahrady se rozjízdovali do nich se
 rozdělávali kolečné kílky, po kterých^{se} natahoval
 ostnatý drát třikrát nad sebou výšší asi 80 cm.
 nad zdi. To samé u dlejšího parku jak všesobně
 říkáme obore. Každá cesta a pěšina na kterou
 byl doktor upozorněn že je nebo by mohla býti panská
 vše bylo v té době Dr. Klabešem který vystupoval jako
 právní zastupce své choti Mbilady Klabešové hrzeno.

Byla tudíž správně obava a pracováno
 všemi směry, proti přidělení rybníka M. Klabešové.
 U zmíněného rybníka jest pastviště obec Podhorma
 zvané dobytek se tam napojí a husy se po rybníku
 prohřívá. Bylo dohadováno že by si tam dal Dr. Kl.
 nějakou rybičku, pak by následoval cákas husy

na rybníku, tím by se neubranilo, a byla by příčina k
 hrázení. Nevěřilo se tehdy že by úřady daly přednost napájení
 dobytka a potřebě vody pro husy před rybníkem vlastně když
 se mělo ^{něco} podobného uskutečnit tak že byl ohrazen rybník
 který byl na návsi, odůvodněno právem vlastnickým.

Ja jsem nebyl zúčastněn při dalším postupu
 který obec pro získání rybníka ^{by} podnikla, a proto
 další rozdělení jest od Františka Opický ¹⁹ který
 byl při jednání a byl jako člen deputace vyslán
 do Prahy.

Při provádění obce, komisářiemi rád se bránu jeva
 bych naposal pro budoucí protokol jak osada Ratmířice
 se domáhala koupě amminimálního rybníka.

V roce 1924 byla osada Ratmířice podána žádost o přidání
 amminimálního rybníka.

V roce 1925 za starosty Fr. Školstavy dostala vláda zprávu
 že rybník tento jest ve podstatě nyní stihl. Školstava co do
 zvažení mýř vzrušilo občany redyši, kteří ve veřejné schůzi
 navrhl, by za tou záležitostí doželi některé občane, na
 pt. poz. úrad.

Ukomu uvěni jako občane:

Karel Chlamský, stnt. Jirota, Jitře stnt. i. 42. a ja.
 Za deputaci intercomoral pan posl. stnt. Krimen

etla dočten paná post. Krumena zda-li je skutečně
ve smlouvě rybník. Pochora dočten p. p. Hlaběmou
panem bylo podělena že se to neokládá na pravdu.
Když však deputaci bylo potvrzeno že je ve smlouvě s p.
M. H. zahrnut tu teprve telefonovali na obvodního úřad.
a ta jim nyní deputaci potvrdila.

Na základě tohoto zjištění vyžádal pan post. Krumen
st. por. úřad by rybník, Pochora dočten byl ze smlouvy
vyňat, a až bude reforma rybníků a lesů, by byl
osadě přidělen.

V Roce 1927. koupil z bytek panství okres Vodice a kterým
bylo hlášeno že osada o něj má zájmeno a okres aby se
s ní dohodl o ceně.

Pan předseda okr. spr. kom. Jan Hájek byl v mé přítom-
nosti na to upozorněn a také to rukou daním přislíbil
že okres osadu rybník přenechá.

Pro této změny vlastníka podala vláda žádost k okresní
správní komisi která, skutečně žádosti vyhověla a ve
pre schvázi se usnesla přenechati osadu rybník za tu
paměť emu zaé byl získán, okrese.

Nedobroti, a snad také množstvím práce připsání
okresu se stalo se strany tehdejších úředníků nedo-
věrám, že vláda v myšlence nebyla písemně zpravena,
čož mělo za následek že osada neměla důkazů proti
novému okresu pro sloučení s okresu.

Pro to že tehdejší předs. p. J. Hájek dal, v mé přítomnosti
slib ujistění že rybník osadu bude přenechán se stalo,